

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/79/2015
Identifikačné číslo spisu:	4210010358
Dátum vydania rozhodnutia:	02.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4210010358.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 2. februára 2016 prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený Z. U. , proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11 T 89/2010, a toho istého dňa verejne vyhlásil

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por., a to v neprospech obvineného Z. U..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, s a z r u š u j e .

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Komárno zo 6. júna 2013, sp. zn. 11 T 89/2010.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Komárno s a p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 6. júna 2013, sp. zn. 11 T 89/2010, bol obvinený Z. U. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Za to mu bol uložený podľa § 219 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/, § 36 písm. l/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V dôsledku odvolania obvineného Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uložil obvinenému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podal dovolanie obvinený prostredníctvom obhajcu, a to z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., t. j. že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. V písomnom odôvodnení dovolania obvinený U. uviedol, že v inom konaní bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012, sp. zn. 1 Ntc 13/2012, rozhodnuté podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. tak, že rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt zo 6. mája 2010 vydaný pod sp. zn. 37Hv 52/10v, právoplatného 11. mája 2010, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky Z. U. uznaný za vinného zo spáchania tam uvedeného zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky a odsúdený podľa prvej trestnej sadzby § 143 Trestného zákonníka Rakúskej republiky k trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Následne bol Z. U. 7. marca 2013 prevzatý od príslušníkov rakúskej polície na územie Slovenskej republiky a eskortovaný do Ústavu na výkon trestu za účelom ďalšieho výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Krajským súdom Wiener Neustadt a uznanom na území Slovenskej republiky v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1 Ntc 13/2012.

Obhajoba v podanom dovolaní konštatuje, že v čase odovzdania Z. U. z Rakúskej republiky na už uvedený výkon trestu na území Slovenskej republiky, došlo v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno zo 6. júna 2013, sp. zn. 11 T 89/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, k odsúdeniu Z. U. na trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to za trestný čin, ktorý táto osoba spáchala pred odovzdaním, pričom odovzdané rozhodnutie sa na tento trestný čin nevzťahovalo.

V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na ustanovenie § 21 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, podľa ktorého osoba odovzdaná z iného členského štátu na výkon trestnej sankcie podľa tohto zákona, nesmie byť stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo (zásada špeciality).

Táto zásada špeciality by bola „prelomená“ v prípadoch taxatívne uvedených v ustanovení § 21 ods. 2 už uvedeného zákona č. 549/2011 Z. z.

V tomto prípade, ako konštatuje dovolateľ v podanom dovolaní, neboli dané dôvody neuplatnenia zásady špeciality zakotvené v § 21 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. Najmä nedošlo k súhlasu odsúdeného Z. U. s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky (§ 21 ods. 2 písm. e/ zák. č. 549/2011 Z. z., k vyhláseniu odsúdeného po odovzdaní do Slovenskej republiky, že sa výslovne vzdáva uplatnenia tejto zásady vo vzťahu k trestným činom spáchaným pred jeho odovzdaním (§ 21 ods. 2 písm. f/ zák. č. 549/2011 Z. z.), či k získaniu súhlasu justičného orgánu štátu pôvodu so stíhaním odsúdeného U. pre trestné činy ním spáchané pred jeho odovzdaním (§ 21 ods. 2 písm. g/ zák. č. 549/2011 Z. z.).

Dodatočný súhlas vydávajúceho štátu už nie je možné získať, keďže tento, v zmysle príslušných

právnych predpisov, môže byť požiadaný iba o vydanie súhlasu na výkon trestu uložený pred dňom vydania alebo na trestné stíhanie, ktoré aktuálne prebieha za trestný čin spáchaný pred dňom vydania. V prípade, že nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z trestného činu spáchaného pred vydaním do Slovenskej republiky, vydanie ani jedného súhlasu nie je možné.

Z uvedeného vyplýva, že Z. U. nemal byť stíhaný a odsúdený, ani obmedzená jeho osobná sloboda za trestný čin, ktorý spáchal pred odovzdaním, na ktorý sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo.

Obhajca dovolateľa v závere podaného dovolania poukázal na to, že v predmetnom prípade bola porušená zásada špeciality uvedená v § 21 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, čo zakladá dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., pretože proti Z. U. sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného Z. U.. Súčasne, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil, vrátane ďalších rozhodnutí na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Nitre prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Súhlasné stanovisko s podaným dovolaním vyjadrila i prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v lehote do troch rokov od doručenia rozhodnutia plynúcej obvinenému od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr (§ 370 ods. 1 Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 374 Tr. por. Dovolací súd zistil, že dôvod dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného Z. U. je zjavné preukázaný a je zřejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por., a preto v súlade s ustanovením § 382a Tr. por. dovolaniu vyhovel na neverejnom zasadnutí a svoje rozhodnutie dovolací súd následne verejne vyhlásil.

V zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, takže najvyšší súd zameral svoj postup na zistenie, či proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné tak, ako to predpokladá dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje nasledovné:

Predložený spisový materiál potvrdil dôvodnosť obvineným podaného dovolania s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.

Právoplatné odsúdenie obvineného Z. U. rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 6. júna 2013, sp. zn. 11 T 89/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, sa vzťahuje na trestný čin, ktorý obvinený spáchal 27. marca 2009, t. j. pred odovzdaním z Rakúskej republiky na výkon trestu podľa zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí. K odovzdaniu obvineného na územie Slovenskej republiky došlo 7. marca 2013. Išlo o trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, ktorý tomuto obvinenému uložil Krajský súd Wiener Neustadt rozsudkom zo 6. mája 2010, sp. zn. 37Hv 52/10v, právoplatného 11. mája 2010. Predmetné odovzdanie z Rakúskej republiky sa nevzťahovalo na trestný čin, za ktorý bol obvinený Z. U. právoplatne odsúdený už uvedeným rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 6. júna 2013, sp. zn. 11 T 89/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013.

Správne preto dovolateľ v súvislosti s týmto odsúdením obvineného U. slovenskými súdmi poukázal na ustanovenie § 21 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., o uznávaní a výkone rozhodnutí, podľa ktorého táto osoba odovzdaná z iného členského štátu na výkon trestnej sankcie podľa uvedeného zákona, nesmela byť stíhaná, odsúdená ani obmedzená na osobnej slobode za trestný čin, ktorý spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo (zásada špeciality). Prítom neboli dané dôvody neuplatnenia tejto zásady, ktoré by príslušným slovenským orgánom umožňovali trestné stíhanie obvineného U. za posudzovaný trestný čin tak, ako to predpokladá ustanovenie § 21 ods. 2 písm. e/, písm. f/, písm. g/ zák. č. 549/2011 Z. z.

Keďže rozhodnutie, ktorým bol obvinený U. odsúdený za trestný čin spáchaný pred vydaním do Slovenskej republiky nadobudlo právoplatnosť, dodatočný súhlas vydávajúceho štátu (Rakúskej republiky) už nie je možné získať.

Za týchto okolností je zrejmé, že trestné stíhanie obvineného U. za uvedený trestný čin bolo neprípustné a malo byť zastavené z dôvodu obsiahnutom v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (v osobe obvineného U. išlo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas a taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný).

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol, že z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por. bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. júla 2013, sp. zn. 2 To 64/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v neprospech obvineného Z. U.. Napadnutý rozsudok krajského i okresného súdu zrušil, tak ako aj rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Komárno prikázal, aby vec so zreteľom na konkrétne konštatované porušenie zákona znovu prerokoval a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.